

Atiduok Tėvynei, ką privalai!

L L K S

TARYBOS
B U L E T E N I S

Nr. 3.

archyvas

L L K S

1950 m.

lapkričio mėn.

259 444
Atiduek Tėvynei, ką privalai!

LLKS TARYBOS
BIULETENIS

1950 m. lapkričio mėn.

Nr. 3

120-c

LLKS propagandai išvystyti gairės

Tikslas

Bolševizme Lietuvoje įgyvendintoju tikėjimas, kad bolševizmas tėra mirtininkas, LLKS daro vieninteliu lietuvių gyvenimu. Tai LLKS propagandos tikslas. Belieka tik apsisprendimas, kiek šitas tikslas yra lietuvių tautos tikslas.

Septyneri metai bolševikinės okupacijos ne be pasekmių. ne paslaptis, kad ne retai, net prė. va dai, viršinininkai, LLKS ideologijos pagrindą - bro liškumą - telaiko tuščiu žodžiu. Vis tik, LLKS ideologijos pagrindai LLKS gyvenimą garantuoja.

Pirmu tam pavyzdžiu yra lietuvių kolektyvinimas Bolševizmo siekimu, tai turėjo nulėmti LLKS likimą - kolektyvininkams istribitėlių likimą nulėmus. LLKS, realiai į tai pažvelgęs, bolševizmui kolektyvo teperleido formą, tuo lietuviu dvasia like partizanų. Pastaruoju laiku mus pasiekė signalas, kad neišvengiamo karo atvejui komjaunimas ruošiamas Lietuvoje įvykdyti Baltramiejaus naktį. Iš bolševizmo, ypač ješ žlungant, visko galima laukti. Bet taip pat galima - ir reikia - bolševizmo

užnačioms užbėgti už akių,

Tikrai, jeigu komjaunimas regės, kad su Lie tu vos išsilaisvinimu jų gyvenimo dienos baigiasi, šitas Lietuvos nelaimės ašaras gali pasukti beveik - tišką keliu. Ir pikčiausiems tikrai žinant, kad nusilpimo momentas yra galimas atitaisyti valingu pasiryžimu, bolševizmas atims užkietėjusiems norą patikėti ginklus į jų nepatikimas rankas.

Mūsų tikslu turi būti ir tai, kad pražūtingas tautos gyvenimui garnizonų veikimas būtų kuo daugiau perkeltas nuo partizanams vaišingųjų gyventojų. Šito pasieksime, kai bolševizmui kaltų reikės ieškoti pačių bolševikų eilėse.

Galimybės

Šito, Gomulkes, Dimitrovo, pastaruoju laiku Estijos draugų likimas sako, kad tų tautų prisikėlimas atneša per bolševikų atgimimą. Mes, šiuo atveju, savongyvenimo verta tauta. Išvengus tragedijos - amnestijos padarinių, - Lietuvoje tereikalingas bolševizme paklydusių grįžimas prie tautos gyvenimo. Tai, kad bolševizme paklydusieji neieško LLKS, kaip savęs gyvenimui išsigelbėjimo, dar nesako, kad ta linkme juos pakreipti mums uždarytas kelias. Tik čia būtinas apsisprendimas. LLKS sukūrimas nėra partizanų ginklo veiksmams paversti iš aukšto koordinuojamais armijos veiksmais /tai bolševizme organizuojamų puolamųjų - revoliucinių kovų taktika/, bet taip pat nereikia manyti kad LLKS visais frontais negali remtis vien partizanine taktika - pavienių protų darbais.

LLKS gyvenimiškumas. Prt., išsikovojęs tautoje savo egzistencijos teisę, lieka tautos rezistencijos reiškėju - vykdytoju.

Ar imanoma išibrauti į bolševikinę tvirtovę? Teisybė tai, kad ypatingai bus sunkūs pirmieji žingsniai. Vis tik žinokime, kad ne su pragaro ma

Šina mūsiškiai eis atimti iš paklydėlio gyvenime, bet tai bus pagalbos ranka artimui nuo neišvengiamos nelaimės galbėti. Be to - dalyko nauja. Paklydėlis savo vadovą į gyvenimą tegalės laikyti, kaip savo gyvenimo garantiją.

Visai realus klausimas, ar po tėkių skaudžių nuostolių, dar esame pajėgūs šitam žygiui? Dėl to visa žmogiškąja prigintimi tegaline tvirtinti, kad bolševizmo pasitikėjimas savimi yra daug daugiau nukentėjęs, negu kad mes netekome jėgų.

Mūsų pajėgumas yra mūsų doktrinoje. Šventu laikomas ne tas, kuris nėra savo gyvenimo suklu pės, bet šventu gali būti tas, kuris savo klaidas vertingais darbais išpirkęs.

Priemonės

Kiek tenka sutikti, kad lengva širdimi padarytas sprendimas, jog brolių tarpe "Tamsta leitenante!" yra sąjūdžio stiprybė, tiek reikia pripažinti, kad, braunantis apregointoju, į mūsų priešė stovyklą, ne cilingės reikšmės yra ir "ponas kapitonas". Šiuo atveju mums palankią situaciją sudaro pas priešą pakliuvęs LLKS Tarybos posėdžio protokolas. Mitinguose apie tai, kas vadovauja sąjūdžiui, kalbos, aiškiai sako, kad dėl to ir Lietuvos diktatoriai yra ne kartą parymoje.

Reali priemonė yra žodis. Pasirodantieji pagrindžie spaudos leidiniai tesako, kad daugumą sąjūdžio organizacinių vienetų tenka sveikinti su įstengimu parodyti LLKS dvasios jėgą. Šitie leidiniai, tyčia ar notyčia pakliuvę ant nūdienės valdžios vairuotojų stalo, ne viena gali paklausti, kur gi jis iki šiol klaidžiojęs. Ir tas galimybė, kad atskiras organizacinis vienetas savo leidinie net 12.000 egzempliorių vienu atve

ju gali patiekti, LLKS stato savimi pasitikinčių jų padėtin.

Svarbi, gal net pagrindinė? priemonė - tai pirmo žingsnio žengėjas. Juo, tur būt, turėtų būti bolševizmo patikėtiniai. Kibirkštį įskėlus, dėl gaisro abejoti netenka, nes nūdiens tam ypatingai palankias sąlygas teikia.

Ar nėra ir kitų priemonių bolševizmui Lietuvoje griauti? Čia pateiktos tik tos LLKS propagandai gairės išvystyti, kurias ir bolševizmo paklydusiam rodyt LLKS vienintelio lietuvių gyvenimu.

P o l i t i n i a i s k l a u s i m a i s

/Ši straipsni, nors ir ne LLKS Tarybės nario parašyta, dedame dėl jame nagrinėjamų klausimų svarbumo. Straipsnis diskusinis, skiriamas į 2 grupę. R o d. /

1. Atstatytos valstybės politikos klausimu

Pagrindinė premisa, iš kurios turi išeiti mūsų vidaus ir užsienio politiko pirmame atgautos laisvės periode, turėtų būti faktas, jog lietuvių tauta nuo 1940 m. rėdėsi karo padėtyje su sovietais ir pirmen galvon su rusų tauta, nors formaliai karas ir nebuvo deklaruotas. Iš to išėdami mes 1941 m. sukilimą traktuojame ne kaip esantį rėmuose vo kiečių - sovietų karo, bet aparate, nes lietuvių-rusų karas tebesitęsia ikipat šiol, nepertraukiama nuo 1940 m.

Sovietams karą pralaimėjus, į taikos konferenciją atvyks, be abejo, nauji rusai. Jie bandysvisas piktadarybes suversti ant bolševizmo t.y. ant nacionalinės /respektyviai, nevalstybinės/ platfermos, čia lietuviai, čia žydai, kitar lenkai, bolševikai esą kalti. Tai bus daroma norint išvengti reparacijų už padarytus plėšimus, žudymus, de

portacijos. Nesunku įrėdyti, kad dauguma pikta darybių galutinėje sąskaitoje vienos, būtentru su tautos nauden, pagaliau, visus nacionalizmus žiauriai persekiojant, rusiškasis yra iste riškai skatinamas.

Pokarinė Rusija, reikia spėti, eis iš vien su Vokietija, apie jų likimas bus toks pat, kaip ir jų kaltė dėl visų įvykių po 1939 m. Jie /rusai ir vokiečiai/ bandys išnaudoti visas galimas nesantaikas ir bandys suskaldyti bendrą frontą prieš juos. Reikia spėti, kad bus bando ma vėl sukivirčinti lietuvius su lenkais. Reikės vienai ir antrai pusei parodyti daug politinės išminties, tolregystės ir šalto kraujo, kai iškilis sienų klausimas. Lenkai, be abejo, bandys atgauti Vilnių, t.y. kraštą, prie kurio jie dar fantastiškiau prisirišę, negu mes.

Siuo klausimu mano paties pažiūra yra šitokia:

Vilnių mes turime bandyti išlaikyti, bet ne bile kokiu kaina. Dėl Vilniaus mūsų veikia ne tik šaltas išskalčiavimas, sentimentai. Aš, Vilnių, šaltai galvojant, maityčiau į Rytprūsias ar į jų pajūrio dalį. Viską užmirščiau ir sėsčiau prie vieno stalo su lenkais, kad tik būtų atitaisyta /žinoma, dalinai/ istorinė didžioji klaida, kurią padarė praeitis, teldama nuejures į galvažudiškuosius Rytus. Gal aš klystu, bet man rodos, kad iš Vilniaus mums ejo ne vien palaima. Iš ten ar per jį mums taip pat atėjo sulenkėjimas, toliau posūkis šalia nue Europos ir, pagaliau, valstybės sužlugdymas iš vieno, per Žalgirio sąjungininkų kaltę. Tai, ką dabar pergyvename yra tolesnė pasieka anų laikų įvykių. Tai liečia tiek mus, tik lenkus, todėl aš manau, kad su pastaraisiais nebūtų per daug sunku rasti bendrą kalbą susitarimui. Tai, ką vo-

kiečiai padarė prieš žydus ir rusai prieš vokiečius Rytprūsiose, yra nepaprastai roti ir sunkiai atstatomi įvykiai, kurių mes, žmoniškumo pežiūriu, nei užgirti, nei pateisinti ne galėsime, tačiau turime tai tinkamai įvertinti ir išnaudoti. Žodžiu, dėl Rytprusių iš vie su lenkais!

Užsienio politikoj, iš viso, mums reikia liautis būti vėjiniu gaiduku. Vytautinė čia-su-čia politika prieš vokiečius nepasitvirtė - ne ir smetoninė čia-su-čia politika prieš rusus nepasitvirtino, todėl to daugiau nebekartokime. Mums reikia tvirtai apsisistoti tinkamame politikoje taške ir dorai jo laikytis. Vaizduotė politikoje daugiau žalinga, negu naudinga, todėl mes kime svaishioje apie Baltoskandijas, tiltus tarp Rytų ir Vakarų, nes visa tai nereali. Šit, lyc tyčia, vienas vaizduotesies Baltoskandijas n a - rrysŠvedija, vienintelė pripažino de iure Pabaltį jo kraštų užgrobimą ir gėdingai išdavinėjo tų kraštų pabėgėlius rusams į tikrą mirtį.

Ir vis dėlto, mes turėsime ieškoti užtarytojų ar ramsčių bent per tą laiką tarpą, kol sustiprės Šv. Nacijos /jei tik jos iš viso išsilaikys/. Čia mums tikėtų Britų Imperija, net jeigu reiktų ir tam tikrų aukų.

Nuo Rytų turime atsiriboti plačiausia to žodžio prasme, politiškai ir už vis daugiau kultūriškai. Sakau, ir politiškai, nes per politinius ryšius išsivysto per didelis kultūrinis bendravimas. Kultūra mums turi eiti tik iš Vakarų ir pirmen galvoti anglasaksinio atspalvio. Su Rytais mūsų santykiai turi apsiriboti tik prekyba ir... reperacijomis. Aš kalbu ne neapykantes ar kitokių laikinų sentimentų apintas, bet išdavoje ilgų galvejimų ir studijų, seniai, dar 1919 m. prasidėjusių, neimproviuotų, subrendusių ir visiškai įvykių eigos patvi-

tintų. Lietuviai tegali būti Vakarai arba Rytai, bet nieko pusiau, kitaip galvoti nerealu, gromachtiška, taigi mažai tautai - savižudiška.

2. Krašte išdavikų reikalai

Pats jau likimas per reformuotą ar nerekormuotą katalikybę mums davė kultūrinę kryptį į Vakarų. Visa mūsų nelimė, kad mes niekaip negalėjome nusistovėti ir, tokiu būdu, subrandinti lietuviškosios Vakarų kultūros. Tuli inteligentai to pasiekoje ėmė eksperimentuoti su mūsų tauta taip nevykusiai, kad priauklėjo labai žalingos Lietuvai inteligentijos / greičiau, pusiau inteligentijos /, kuri, savo ruožtu, apdemoralino kaimą, o užplūdas stopių gaujams, tapo jų bendradarbiu ir krašte išdavikais. Kai kurie jų dabar atgailauja / Krėvė - Mickevičius, Dovydenas ir k.t. /. Gal, ten, danguje, ir didelis džiaugsmas dėl jų apsigvertimo, tačiau mes, esantieji šioje žemiškoje Tėvynėje, suvokdami mūsų piliečius tegalime traktuoti, geriausiu atveju, politiniais **p l e v e s o m i s** ir žalingais diletantais. Šitaip niekuomet neturėjo būti ir niekuomet negali pasikartoti. Todėl auklėjimo požiūriu būtų labai žalinga, jei bendravusiems su priešu kaltė liktų devanota. Žinokime, jog bus apeliuojama į kilniausius jausmus, gailėstingumą, kilniadvasybę, nurodoma į jų nepakeičiamumą, kaip specų, bus renkami parašai, užstojama **įtakingųjų** ir turtingųjų, pasirodys, kad dar gi Sniečkus bus kažką išgelbėjęs, kam padėjęs ir t.t. Pasėkoje susidarytų labai tvirkinanti padėtis. Nesulaikomas ūkininkų ir darbininkų kerštas išsilietų prieš cilinius bolševikpalaikius, komsemlcus ir likusius pusgalvius, kai vėdeivos ir jų bendrakaičiai, laidžiusieji savo nuodingas kakarines, visai nesunkiai "įredytų", esą, jie buvę pikčiau

si Staline priešai, kaip tai dar 1919 m. daugeliui pavyko /pvz. Mažyliui/.

3. Žydų klausimas

Viena iš betarpių svarbiausių problemų, su kurią šia pat turėsime susidurti, tai žydų klausimas. Ši tauta mūsų nėra populiari. Didelis žydų procentas, žinoma, dėjęs į glaudų bendradarbiavimą su rusais, tuo pagilindami santykių šaltumą, vokiečių propaganda tai išpūrė į nedraugiškumą ir neretai į aštrią neapykantą, išsiliejuosią į abipusius akcesus. Būsimos suirutės metu, reikia spėti, tas gresia pasikartoti. Aš laikau tai mums gana žalinga perspektyva ir norėčiau kiek galint jos išvengti.

Ir ištikinę antisemitas turi šaltai šit ką turėti galvoje:

Žydai pasaulyje vaidina kelerispai didesnę vaidmenį už save skaičių. Dar pernai mes buvome liudininkai varžybų dėl žydų palankumo tarp tokių milžinų, kaip JAV ir SSRS. Laimėjo JAV, nes žydijs jau atsuko rusams nugarą beveik tokiu pat kampu, kaip kadaise caro atžvilgiu. Jei Amerika laiko žydijos paramą svarbiu veiksmu jos tarptautinei politikai, tai mes skaudžiai apsiriktume, nedavertinę žydų vaidmens. Pokarinė Lietuva bus taip nuvargusi, kad kiekvienas palankumas ar paspirtis bus jai aukso lietūs ant išdžiūvusios odos. Žydų išvengti mes jokia būdu negalėsime. Nenorėsime draugų, tai turėsime priešus. Jie mums tada trugdytų visur - ir ypač finansiniame pasaulyje. Neįsileisdamas į ilgus aiškinius, siūlau: suirutės metu paimiti visus žydus į save globe, apsaugojant juos nuo akcesų. Neabejojau, kad tai nuaidės per pasaulį ir sudarys gerą įspūdį ne tik žydų, bet ir visų kultūrinių žmonių tarpe. Atpildas ateis vėliau, nes dėkingumas nelieka be užmokesčio. Negalvokime čia

asmeniškai, bet Tėvynės labo požiūriu. Dėl jos užmirškime visas asmeniškąs skriaudas ir valdykime jausmus. Dar gi ginkluotus žydus geriau nuginkluoti, jei nepasisektų įtraukti į bendrą veikimą.

Po to, kas anksčiau pasakyta dėl savųjų bolševikų bei jų sanbėglių, tai nevienodas traktavimas ne vienam gali atrodyti gana šališkas, taigi, demoralizuojas. Miniai aukštesios politikos samprotavimai neprieinami, todėl jie dažniausiai nepopuliarūs. Bet mes nesame demagogai bei jų pamėgdžiotėjai. Mums Tėvynės gėrovė yra aukščiausias įstatymas. Tačiau, susidūrusi su gatvės šaukliais, mes turime atsakyti, kad pasišventime Lietuvai mes pirmiau reikalaujame iš lietuvių, bet ne iš vokiečių, lenkų, prancūzų, taigi ir ne iš žydų. Jei pastarieji nebūvo /ar buvo mažiau už savuosius/ lojalūs savo krašte atžvilgiu, tai jų kaltė nepalygina mai menkesnė, kaip kad mūsų petrauskų ar kitų panašių. Turint gi galvoje nacionalizavimą krautvių ir kitų specifiskai žydiškų pragyvenimo šaltinių, žydams liks, gali sakyti, vienas kelias: eiti iš vien su rusais. O kur vokiškas pavojus! Rezultate, neužtektinai giliai galvojantiems redosi "neabejotinai žydiškas bolševizmas", nors joje visas gyvenimo turinys šiai giliai individualistiškai tautai yra per daug svetimas. Ryškus pavyzdys žydijos sentykių su bolševizmu yra Palestina. Kremlius po tiek pasitangų didesnio dėkingumo laukė nuo stropiai atrinktų savo žydiškųjų emigrantų. Rusijoje jie buvo šaukliški bolševikai, savo gi Tėvynėje iškart atsuke Maskvai nugarą ir procentais ten dabar mažiau komunistų negu Prancūzijoje. Dar gi ten, kur žydus reikia barti ar peikti, daugiau medžiagos yra mokymuisi ir pavyzdžiui imti, negu pykčiui ir kerštui. Kaip mums trūksta jų

vieniųgumo!.. Tačiau, užuot pamėgdžioję, mes
nirštame už tai.

Projekta i, siūlymai ir
jų kritika 011 ir 833-a

Siūlome per saskrydžius ir kt. didesniuose
samburiuose, kur nėra pašalinių asmenų, krei-
piantis pridėti laipsnį, vietoj žodžio "Tams-
ta" vartojant "Broli". Pvz. "Broli leitenante".
Pritariame visiems, 118-jo siūlymu, v-kams
ir kevotejams tarpusavyje vadintis broliais.

162-a

118 siūlymui papildyti LLKS Statute II sk.
poskyrį "Sąjūdžio organizacinių vienetų valdy-
mas" skirsniu "Sąjūdžio organizacinių vienetų
susirinkimai" nepritaru, nes, kaip partizena-
vimo praktika parodė, nėra įgyvendinama.

- 1/ trūkstant prasilavinusių prt. jų prave-
dimas yra neįmanomas,
- 2/ esant dabartinei priešo aktyviai veik-
lai, po įvykusių išdavimų org. paslap-
čių, bet koks didesnis susirinkimas yra
nesaugus ir vengtinas,
- 3/ esant nedideliam prt. skaičiui, tai bū-
tų tik org. vn-tų tarybos narių susirin-
kimas.

Užsienio reikalai

1002a

1. Dėl Baden-Badeno protokolo
iš Krupavičiaus pranešimo /1. Tarpusavio in-
formacija/ aišku, kad VLIK nesutaria tik su
min. Lezeraičiu, tuo VLIK veiklą negaline sude-
rinti su min. Lezeraičio veikla.

Toliau, į pirmininkaujantį užklausią, užprotokoletas Degsnis pareiškimas, kad 1945 m. krašte rezistencijos atstovai neigiamai įvertino min. Lozeraičio turimus aktus. Degsnis pareiškimą papildydamas, Skrajūnas tvirtina, kad Kybartų aktai esą mažai kam žinomi ir buvęs tautininkų režimas esąs visai nepopuliarus.

Šiuo atveju, tik dėl Skrajūno tvirtinimo, man visiškai neaišku, kuria mintimi vadovaudamasis Skrajūnas Mažai kam žinomus valstybinio masto Kybartų aktus sieja su buvusiu "visiškai nepopuliaru" tautininkų režimu. Vadovaudamasis LLKS dvasia - neremti antibelševikinio sąjūdžio kurios nirs partijos neigimu ar iškelimu - lieku nuomonės, iki težinan, kad Kybartų aktus sudarė Lietuvos Valstybės Prezidentas, kuriuo aktus demokratinis pasaulis pripažindamas teisėtai Lietuvos valstybės aktais, skirtus Lietuvos valstybės atstovus ir šiandien tebelaiko teisėtai Lietuvos valstybės atstovais. Atstovaudamas teisėtai krašte rezistencijai, negaliu laikyti boteisiais ar beprasmais Kybartų aktų. Dėl to, dėl dėl šių aktų nėra pasisakęs LLKS visuomenėje, ar jo Taryba bei Prezidiumas, Skrajūno šiuo reikalu pareiškimą te laikau jo asmeniniu pareiškimu. Kadangi Skrajūnas krašte rezistencijos vadovybės nėra gavęs leidimo reikšti savo nuomonės apie tai, kas rezistencijos nesvarstyta, panašių nuomonių Skrajūnas negalėjo reikšti.

Be nesutarimo su min. Lozeraičiu iš protokolo matesti ir antras VLIKo nesutarimas - su BDPSP? Protokole atžymėtas Degsnio užklausią, ar VLIK nori pratęsti savo vadovavimą ir išvaduotame krašte. Į tai atsakydamas, Krupavičius pasitenkinu nūdienos atvaizdavimu - tiesioginio atsakymo į klausimą išvengta. Atsakymą papildydamas, Kaminskas jau kalba apie beimą, kad kraštas nepaliktu be vykdomėsios valdžios.

Panašų į Dogašniui atsakymą galima rasti tik protokolo IV sk. - telimesnės veiklos koordinavimo reikalai, - kai pirmininkaujantis iškėlė klausimą, kaip bus su BDPS organizacija tremtyje. Dėl šio BDPS užprotokolota nuomonė, kad į šią organizaciją telkiami nacionalistai.

Šitas tvirtinimas man staigmena. Tai rodytų, kad krašte rezistencijos atstovus užsienyje pirmiausia sutiko nacionalistai, kurie užsienyje BDPS izsu nacionalistine. Būdamas narys organe, kuris negali vadovauti diplomatinei-politinei kovai užsienyje, šiuo atveju tegaliu tikėti, kad BDPS užsienyje ap kaltintas nacionalizmu dėl to, jog jis partinę kovą tenumato tik Lietuvos laisvės metui - prisilaitko krašte rezistencijos nepalaužiamos dvasios. Tai mane verčia tikėti ir tuo, kad VLIK, paneigdamas Kybartų - teisinius Lietuvos valstybės - aktus, oi na keliu, kuris veda į Lietuvos valstybės kurimą, kai tuo tarpu demokracinis pasaulis, nepanaikindamas Lietuvos valstybės atstovybių, lietuvių tautos kovą prieš bolševizmą supranta kaip Lietuvos valstybės teisės gynimą.

Dėl to pritarėsi visiems LKS atstovams susitarinams su užsieniu tada, kai susitarimė dvasia nebus priešinga LKS dvasiai, išplaukiančiai iš Lietuvos valstybės nenuarumo. Šiuo atveju mane nuoširdžiausias pageidavimas, kad užsienie lietuviai, atsižvelgėdami į tą šventą lietuvišką psiryžimą apginti Lietuvos valstybės teisę, kuri parodo Lietuvos partizanas tą teisę gindamas, visus susitarimus darydami neieškotų ~~su~~ nacionalistų, kurių ir po bolševikmečio vokiškeji okupacija Lietuvoje nerado.

2. Dėl Lietuvos valstybės sienų

Pasisakęs savo nuomonę dėl protokolo, gavau informaciją "Kelios žinios apie VLIKą". Ta proga ten

235
455

ka pasisakyti ir dėl Lietuvos valstybės sienų, kurių per VLIKą siekiama.

Asmeniškai turiu prisipažinti, kad šia kryptimi veikti mano galių apimtis silpna. Man tik atrodo, kad pokario Europos gyvenimą lems ne tik tautinės ambicijos, kiek ekonominis gorbūvio klausimas. Tuo atveju mes su Vokietija sienos neturėsime, nes Lenkija platesniu ruožtu, kaip Danėge koridorius, turi siekti jūrą.

Kadangi mes negalime geidauti, kad Gudija savo ūkinio kanalu laikytų Dauguva ir Ryga, dėl to mums tenka skaitytis su mintimi Lėdija - Lietuva - Gudija valstybės ar valstybių sistemos. Šitos valstybės ar valstybių sistemos ūkinis klestėjimas vien Klaipėdos tenkintis, aišku, negalės. Dėl to per VLIKą Lietuvos siekimas Karaliaučiaus, ginklu kovojantiems dėl vispusės Lietuvos laisvės, palieka tik sveikinti. /Šitas mano nusistatymas atšaukia ankstyvesnę tuo reikalu pareikštą nuomonę/.

290 ir 880-a

Dėl Baden-Badeno susitarimo

Nors Baden-Badeno susitarimas krašto rezistencijos atžvilgiu galėtų būti žymiai palankesnis, iš principo laikome jį priimtiniu, vadovaudamiesi mintimi, jog geriau ir teks susitarimas, negu nei joks.

Vienok, jei tai nesudarytų ypatingų komplikacijų, siūlytume susitarimo tekste padaryti šiuos pakeitimus:

2 punkto antros pastraipės vietoje turi būti I variantas: "Krašto rezistenciją apjungiančiam organui visokių atvejų rezervuojama teisė būti atstovaujamaam egzilinci vyriausybei lygiu mandatų skaičiumi su VLIKo atstovais".

II variantas: "Krašto rezistenciją apjungian-

šiam organui visàkiu àtvèjù rezervuojama teisè bûti atstovaujama egzilinei vyriausybei ministro pirmininke pavaduotoje, krašte apsaugos ministre ir vidaus reikalù ministre pestuose".

4 punkte antro sakinio vietoje turi bûti:

"Politinèje ir informacinèje srityje jis veiks konsultuodamasis su minètais pirmininkais".

543-a

Mano siûlymas: Baden-Badeno susitarimo neskubèti ratifikuoti /tokia nuomonè ir grìžusio iš užsienio Audronio - Mažyčio/.

333-a

Atsisakyti nuo mūsų vakarinių sienų praplétimo rytprûsių sàskelton, mano nuomone, nereikètu. Cia mes tik turètume vadovautis principu; "Atkask tik, kiek gali sukramtyti". VIKO nusistatymas slakti visos rytprûsių srities, šiandien ijungtos į TSRS, yra per didelis ir negali bûti sąjūdžio pilnumoje paremtas.

Svarstant šį klausimą, pirmausia kyla klausimas, koks likimas gali ištikti rytprûsius taikos konferencijoje.

Zym. anglosaksų veikèjù /Trumeno, Ačesono, Maklajaus, Bevino/ pasisakymuose, padarytuose Francù zijos užs. reik. min. Sumano vizite Vokietijoje proga, yparingai pabrèžiama, jog Vokietija teropa miršta, jog ji yra viena iš svarbiausių antroje pasaulinio karo kaltininkù, ir te nemano, kad jai už tai bus devaneta. Iš padarytù pasaulio politikù pareiškimù tegalime prieiti tik vienà išvadà, jog padaryti teritoriniai pakeitimai Vokietijos kaimynù naudai nebus esminiai pakeisti. Todèl sutriuškinus TSRS, Rytprûsių klausimas vèl iškils taikos konferencijoje. Lenkijos pretenzijos į plautų išėjimą Baltijos jûron, aišku, bus patenkintos,

266
455

todėl, mums nepareikalavūs dalies Rytprūsių /1/ kuriuos mes turime daugiau teisių, negu lenkai/, jie bus atiduoti lenkams.

Rytprūsių įjungimas Lietuvos teritorijon atitaisytu mers dalinai mūsų tautos praecitais klaidas, o, be to, reikalingas ir geopolitininis, ekonominiais, tautiniais sumetimais. Tuo būdu mūsų pretenzijos į Rytprūsius nėra likimo kalamos kitiems, bet s a u.

LLKS Tarybos Prezidiume Pirmininke nutrimai

1. LLKS Tarybos Prezidiumo Pirmininke 1950 m. rugsėjo mėn. 30 d. nutarimas Nr. 5. Remdamasis LLKS Tarybos Prezidiumo statuto projekte 8 ir 13 straipsniais, nutarė: 1. LLKS įstatų projekte II įvesti šias pataisas: a/ 5 str. antrąjį sakinį pakeisti šiuo: "Statutus tvirtina LLKS Tarybos Prezidiumo Branduolys"; b/ 9 str. 3 pastr. tekstą pakeisti šiuo: "renka sąjūdžio Tarybos Prezidiumo pirmininką"; c/ pastabą prie 9 str. panaikinti; d/ 14 str. panaikinti; e/ straipsnių 15-33 numeraciją pakeisti į 14-32. 2. LLKS įstatų projektą II pavadinti **L a i k i n a i s i a i s L L K S į s t a t a i s**. 3. Įsakyti vadovautis laikiniais LLKS įstatais, 4. LLKS Tarybos Prezidiumo statuto projekte įvesti šias pataisas: a/ prie 2 str. įrašyti: "Pastaba. Pr-mo Branduolio nutarima į Pr-mo sudėtį gali būti įtraukiami ir Pr-mo P-ko nutarėjai"... b/ 19 str. 3 pastraipą papildyti: "ir patarėjus"... 5. LLKS Tarybos statuto projektą pavadinti **L a i k i n u o j u LLKS Tarybos Prezidiumo statutu.**

/a/ **V y t a u t a s, LLKS Tarybos Pr-mo P-ko**".

II. "LLKS Tarybos Pr-mo P-ko 1950 m. spalio mėn. 7 d. nutarimas Nr. 7. Remdamasis laikinoje

266 ab

LLKS T-bos Pr-mo statuto 8 ir 13 str. nutariu: 1. Sajūdžio garbės ženkle P a s i ž y m ė j i m o l a po nebeduoti, 2. Įsteigti naują sajūdžio garbės ženklą - L a i s v ė s K o v o s K r y ž i a u m e d a l ė, 3. Nustatyti, kad LLKS medalis yra 2 rūšių, būtent: a/ LLK medalis I-os rūšies teikiamas už drąsą, narsumą, pasiaukojimą, nuopelnus kautynėse, susidūrimuose, operacijose ir už sumanų vadovavimą. b/ LLK medalis II-os rūšies teikiamas už drausmingumą, uolumą, labai gerą ir gerą pareigų vykdymą, konkrečius organizacinius darbus ir kitus nuopelnus, vykdamt sajūdžio uždavinius, 4. Pakeisti LAISVĖS KOVOS KRYŽIAUS žymėjimą taip:

Vietoj LKK III laipsnio -

- LKK 2-os r. III l.,

" " " 1. /su kardais/ -

- LKK 1-os r. III l.,

" " II laipsnio -

LLK 2-os r. II l.,

" " " 1. /su kardais/ -

- LKK 1-os r. II l.,

" " I laipsnio -

- LKK 2-os r. I l.,

Vietoj LKK I laipsnio /su kardais/ -

- LKK 1-os r. I laipsnio.

5. Nusistatyti, kad a/ LKK 1-os rūšies teikiamas už drąsą, pasiaukojimą, nuopelnus kautynėse, susidūrimuose bei operacijose ir sumanų vadovavimą, b/ LKK 2-os r. teikiamas už drausmingumą, uolumą, labai gerą ir gerą pareigų vykdymą, konkrečius organizacinius darbus ir už kitus žymesnius nuopelnus vykdamt sajūdžio uždavinius, 5. Patvirtinti: a/ LLKS garbės ženklų juostelių aprašymas, b/ LLKS garbės ženklų juostelių dėvėjimo taisyklės, 7. Visų sajūdžio apdovanojimų bei kitų pagerbimo formų taikyme įsakyti vadovautis šio nutarimo nuostatomis taip pat projekto "LLKS atžymėjimai" šių straipi

nių dvasia /ne raide/. 1-7, 18 /pirmoji pastr./, 22, 23 ir 26-53.

/-/ V y t a u t a s, LLKS T-bes Pr-me P-kas".

III. "LLKS T-BOS Pr-me P-ke 1950 m. spalio mėn. 10 d. nutarimas Nr. 8. Remdamasis Laikinoje LLKS T-bes Pr-me statute 8 ir 13 straipsniais, n u t a r i u: savely 1950 m. birželio mėn. 10 d. nutarimo Nr.4 sk. pastr.4 panaikinti, pastr. 7, 9, 11, 13 pakeisti taip: 7/ "... apdovanoja laisvės Koves Kryžiais 1-es ir 2-es r. III l.", 9/ "... apdovanoja Laisvės Koves Kryžiais 1-es ir 2-es r. III l.", 11/ "... apdovanoja Laisvės Koves Kryžiaus medaliais 1-es ir 2-es r.", 13/ "4/ sąjūdžio dalyviams, sužeisties kautynėse ar kitais atvejais, nesusijusiais su sąjūdžio tarnybinių pareigų bei uždavinių vykdymu, suteikia sužeidimo ženklą."

/-/ V y t a u t a s, LLKS T-bes Pr-me P-kas".

IV. LLKS T-bes Pr-me P-ke 1950 m. spalio mėn. 30 d. nutarimas Nr. 9. Remdamasis Laikinoje LLKS T-bes Pr-me statute 8 ir 13 str., n u t a r i u: 1. "L T-bes Biuletėnis" pavadinimą pakeisti - "LLKS T-bes Biuletėnis", 2. Įpareiguoti LLKS T-bes Pr-me sekcijas leisti atskiras "LLKS T-bes Biuletėnis" laidas .

/-/ V y t a u t a s, LLKS T-bes Pr-me P-kas".

V e i k l e s k r i t i k a

111-b

"L.T.B." Nr. 1. minčių spiečių pasigavus

Prieš akis "L.T.B." vedamasis ir jam pateisin ti L T-bes narių kalba. Vedamasis - lietuvis lakba nūdienai, kad milžiniais bolševikinę piktybę pergyventume. Broliu tiesdamas ranką autoriui, savo regėjamą paremiu "L.T.B." kalba. Vedamoje au-

torius sako:

- Gal būt, kai ką piešiu ir per juodomis spalvomis, matau visur tik neigiamas puses...

Juedes spalves - prt. nemigo naktys. Per liūnus, per tamsius miškus naktį žengia prt. Tai vie nintelis lietuvio kelias, kad nūdieneje nepaklydus, lietuvio vardą išgelbėjus. Ir paskutinį kraują lašą nulašindamas į save tėvų žemę prt. - laimingas, - miršta savo dvasies nesuteršęs MVDistotvaiku. Jeigu prt. nebūtų laimingas, juo tūkstantčiai lietuvių nesektų, tauta savo gyvenimu prt. da lies nelaikytų.

Prt. - lietuviško gyvenimo uola. Į ją atsimušusios bolševikinės jūros bangos virsta ašaromis.

Prt. - žmogaus balsas, kuris kelia, ašaromis virtusį bolševizmą, nuežemės veide nušluostyti.

- Smūtkelis... tik smūtkelis lietuvi lietuviu iš baudžiavos tvano išvedė, tik prt. lietuvi lietuviu per bolševikmetį vedė.

Dėl šitokio sprendimo "L.T.B." sako:

- Vieno autoriaus atžvilgiu esu jo brolis, tačiau daugumos atžvilgiu ne.

Kažkas panašu į du draugu, kurie miške susitiko lokį. Bet draugai galėjo būti ir nūdienos pirkliai - lokio medžiotojai. Argi prt. vaikas? Juk dienos laimikiu prt. regėjo amnestiją, registraciją. Argi užsiregistravusiam prt. grėsiė baisesnis likimas negu visai tautai?

Nūdieneje atsižadėjimas broliu - prt. nemigo naktys. Sutikti, kad prt. nūdiena - argi nebūtų tautos išdavimas? Argi prt. nėra kelias apginti tautos gyvenimą, kad svetimi nedrįstų jo save purvinomis rankomis liesti? Prie prt. kelių parimus dauguma. Prt. yra mūsų praeitis; kuri per nūdieną didvyrių žemės sūnų žingsniais eidama, savęs vertą tautos gyvenimo ateitį kuria.

Prt. žvilgsnis ir į save praeitį. Vytautas - Lietuvos didybė. Vis tik, ieškoti prt. žygiams

kunigaikščių, kažkas būtų panašu į ieškojimą Lietuvos dvarų, kurie, užmigę baudžiavos puotoje, neatsikėlė net tautos prisikėlimo varpams smanbant. Kunigaikščiai - Lietuvos nepamirštas visadžiųjų laikais, prt. iš tų amžių, kai kunigaikščių ir bajorų užmiršta Lietuva kilo sau gyvenči.

... Savanoris kūrėjas - neginčytina Lietuvos didybė. Jo žadintojas Knygnešys - Lietuvos prisikėlimo žadintojas ir pranašas. O kas gi baudžiauninko dvasies sūnų - dukrą išvedė būti tau tos prisikėlimo pranašu?

Mirę Lietuvos penai mokyklų nepaliko. Iš anų laikų įtvirtintos bažnyčios sienose lentos kalba į lietuvių jam nesuprantama kalba. Ant tų laikų kunigų antkapių raštas lietuviui taip pat neįskaitomas. Parymojus dėl lietuviško gyvenimo kėlimo, atskylant nuo tautos penams, belieka iš vada: kiek šiandien nežinomas lietuviui vardu ir pavarde prt. kelredis nepaklysti belševikmety, tiek prie nežinomo autoriaus Smūtkelio suklupęs lietuvis save vargus žmagui regėjo, tik čia radęs dvasies sustiprinimą išėjo į Prūsus ir save artimui dvasies peno parnešti - Lietuvai šviesus gyvenimo rūpintojėliu paliko.

Kas protėvius teisingu keliu išvedė į prisikėlimą, kad tėvų pasiektą gyvenimą apgynaus, prie to parymo ir prt. Dėl to "L.T.B." sako:

- Šitas pavadinimas, atrodo, ne visiškai tinke karinės organizacijos leidiniui. Pavadinimas turi atitikti sąjūdžio dvasią. Siūlyti pavadinti "Už Tėvų Žemę", "Kovų Keliais" ir pan.

Dėl pirmo siūlymo: tikrai, prt. kova už tėvų žemę, kurioje rūpintojėlis rymo. Jei mes, laikydami savais tėvais kunigaikščius, jų žemių siektume, gyvenime mes nebūtume realūs.

Antras: Kovų Keliais. Reikėtų būti gyvenimui aklu, kad LLKS nelaideytume kovų keliu. Bet šitas kelias iš prt. reikalauja tiek kantrumo, kiek to

kantrume turėjo lietuviš, rūpintojėlyje išsakes
lietuviui prisikėlime tiesas. Tebūnie tam pavyš
džiu LLKS statuto raidė.

GP ir VD yra lygiateisiai. Ir "L.T.B." vada-
nasis persunktas mintinis, kad nūdienos sąlygos
visuomeninę veiklą stato greta karinės veiklos.
GP statutu remiantis, laimėti dauma turi priemo-
nes. prt. aukštinti laipsniais, atžymėti garbės
ženklais. Esame fakto akivaizdoje, kad mokyto-
jai, studentai, - netarnavę kariuomenėje, mielai
sutinka stoti prie priemonių daugumai laimėti,
bet vengia būti vado broliu, kai daugumos atžvil-
giu gyvenime realybė yra brolio ataižadėjimas. Ir
šito akivaizdoje VD reikiamai daugumai teturi pa-
siekti priemonės.

-Mene Brolis, prt. didybę regėdamas, apie ją
skelbti prt. - lietuvių broliu!

Dabar pažvelkime į tai, ką apie prt. didybę
gyvu žodžiu kalba "L.T.B."

- Stovykluose, saskrydžiuose ir pan., kreipian-
tis į v-ką, pridėti laipsnį, pvz., "Tamsta lei-
tenante"... Ir t.t. Teks kreipiamasis didina draus-
mę, viršiniaką garbinę ir t.t. ... kėlimu į prt.
laipsnius juk kaip tik ir siekiama paskatinti prt.
vadus ir V-kus, padidinti drausmę, paklusumą va-
dams... Esu nuomonės, kad prt. laipsnių ženklai
būtų naudojami raštu. Tai reikalinga organizaci-
jos sustiprinimui.

Taip supраста LLKS organizacijos stiprybė VD
kantrumą tegali laikyti abiejumu organizacijos
stiprybei. Bus švonta tiesa: lygiateisė VD lygia
vertei veiklai išplėsti turi išsikovoti GP teises
prt. aukštinti laipsniais, atžymėti garbės žen-
klais. Dėl garbės ženklų bus teišybė. GP žinioje
yra prt. garbės ženklai už narsumą, VD- už uolumą,

Ir kas gi bus tada, kai VD teisingą kovą laim-
mės? Aišku, - tada sąjūdis turės politruką.

Gyvename laikus, kai politrukas bolševikinės

organizacijos šlovę įprasminęs generalisimūną. Sprendžiant, kad sąjūdžio stiprybė yra "Tautos leitenante", gauname, kad VD veiklos pagrindą yra pr. paklusnumo vadams iškevojimas. O kaip bus su pr. paklusnumu tam vadui, kuris, ar tik ne belsė vizme išgązdintas, panikos apimtas, smūtkelį teregi tautos relikvija?

... daugiau pagalvoti ir tik vėliau ką nors konkretesnio tuo reikalu pasakyti, - tikrai teisingai pataria "L.T.B."

Teisybė, kad LLKS yra organizacija. Bet ir tai teisybė, kad šios organizacijos stiprybė yra santūrus lietuviškumas. Laipsnių žymėjimas, jų reikia lavinas anksčiau ar vėliau, tu ženklų savininką padare žinomą mūsų priešui. Iš šite negerovė ta, kad paženklinimą medžiojami priešai pirmausia puola tas pr. laikymosi vietoje, kuriuose gyvena savo vadui, v-kui vaišingiesni pr. Ir "L.T.B." vėdamasis tvirtina, kad nukenčiant vaišingiesiems, nukenčia ir mūsų organizacijos stiprybė.

Vado pasididžiavimas laipsniu yra ir ta negerovė mūsų sąjūdžiui, kad olinį pr. gūdo didžiulis prieš savo artimą. Tai tautos tikėjimui pradą, kad LLKS yra kova dėl vietų valdžioje, - nuo bolševikinio siokimesi skiriasi tuo, jog nūdieniai valdovai tarp savęs vadina draugais, o ateinantieji bus ponai.

LLKS žmogų pagalvoti tikrai verčia. Ir pagalvojus, dėl šitos organizacijos stiprybės dvasia yra LLKS stiprybė. Šitos dvasies atstovas yra pr. Dėl to V-kas vadu aukštinaamas pr.-mų laipsniu, atžymėdamas garbės ženklą, teatsakingas prieš tautą tik už laipsniu paaukštintą, garbės ženklą atžymėtą, kai vadas visuomenininku gilus protavime teisingas išvadas perteikia daliniui, jis atsakingas prieš visą dalinį tuo, kad je teisingas išvadas je broliškai teisingu tautos gyvenimu padarys. Tai LLKS organizacijos stiprybė, prie kurios anžių lietuvis

bylos.

- Artojėliai, bet broliais būdami jie ne vien leitenantų, bet ir generolų pajėgumu atstovavo tautos kovoje prieš pražūtį, prieš bolševizmą.

Eilė ir juodoms spalvoms. Tėvų - protėvių dvasia lietuvių prt. pavadino būti. Broli - nūdiena štroš keš urvelio eras, krūme iki kaulų merkiaš lietūs - prt. didybės išlaikytojas. Bet tai liečia kūną. O kas per skausmai prt. krūtinėje, kuriuos jis pergyvena regėdamas savuosius Sibire, raudonųjų sukurtoje katerygoje, MVD naguose. Ar gi išdrįstų kas pasišlyti, kad prt. šitiems skausmams paliktų abejingus?

- Kas jaučiamės prt. vadais, v-kais, branginkime savo tikrąjį vardą - partizanas. Šitas vardas - piktas lietuvišku krauju tam, kad amžiams lietuvis ir per skausmus, ir savo garbę žmogumi žvelgtų. Šito vardo nenarūmas ne vien atsekomybę, bet ir tešėtą pasididžiavimą teikia lietuviui parymoti dėl kiekvieno žingsnio, dėl kiekvieno žodžio.

VD, dėl juodų spalvų nuo prt. nušalinimo, dėl atskyrimo je nuo bėdos vaiko, paryno prie rymančios rūpintojėlie - Lietuva! lietuviško gyvenimo, L T-rybes rymėjimui biuletenis tiko. Sklaidau šie biuletenis lapus ne pirmą kartą. Tai L T-bes marių - vadų ir v-ku - visuomenininkais kalba, mano broli minčių spiečius, kad LLKS lietuvišku gyvenimu žydi. Kas mano urvelį pradžiugino, su džiaugsmu prie to prisidedu ir su savo mintimis.

Džiugu dvasioje. "L.T.B." vedamojo autorius per sai regi juodas spalvas, bet pro tas spalvas pat sai prt. - lietuviško gyvenimo deimantų švyti per "L.T.B.", žmogumi ieško kelių, kad lietuvis žmogumi per bolševikmetį pereitų. Broliais ranką rankai paduodami, žodžiais vieni antrus paremdami, gyvi žengiam į gyvenimą, kurio nuo svetimųjų apginti išėjo p a r t i z a n a s.

I n f o r m a c i j o s
Oll-c

Apie minų ieškojimo
aparatus ir radijo signa-
lizatorius

/"L.T.B." Nr. 1. vedamoje autorius trumpai užsiminė apie tai, kad priešas kovai prieš partizanus panaudojęs minų ieškojimo aparatus ir radio signalizatorius. Redakcija kreipėsi į autorių, prašydama jį pateikti platesnę informaciją šiuo reikalu. Čia dedame gautas žinias. Red/

1. Apie tai, kad slėptuvių suradimui priešas naudoja minų ieškojimo prietaisus, tikslesnių žinių neturiu. 1949 m. vasarą buvo pasklidę gandai, kad kai kur MGBistoms darant kratas, buvo pastebėta, jog stumdę žemę kažkokį žiedą, o ant galvos turėję lyg radio ausines.

Kiek teko patirti iš tos srities specialistų, minų ieškojimo prietaisai ūkiuose, kur mėtos įvairių galvagalvių bei šiaip metalinių daiktų, slėptuvės su rasti esą necunku. Laukuose ir miškuose slėptuvių, geriau sakant, ginklų ir kitų metalinių daiktų, ieškojimas gali būti sėkmingesnis, tačiau, kad kur nors tokiu būdu slėptuvę būtų radę, girdėti neteko. Galimas dalykes, kad priešas daro mėginimus, kurie, matyt, norimų rezultatų nedavė.

2. Apie radio signalizatorius pirmiausia sužinojau 1949 m. vasarą iš vieno priešo agente, kuriam MGB buvo pasiūliusi tokį signalizatorių įrengti. Vėliau, t.y. apie rugpiūčio mėn., radio signalizatorių netikėtai rado paslėptą gerosios /buv. s-džio bičiulio/ namiškiai /jaį pačiai nesant namie/ ir apie tai papasakojo kaimynams bei atsivedę parodė. Grįžusi Geroji buvo priversta apie "kažkokį aparatą" pranešti MGB. Atvykę MGBistai signalizatorių išsigabeno, Gerąją dar neva apstumdė ir

po to naktimis ją saugėdavo 9 - 10 rusų. Po poros savaitių pavyko Gerąją dienos metu nučiupti ir likviduoti, kaip šnipą, sutiktą jo nusikaltimo vietoje. Prieš likviduojant tardoma Geroji prisi pažino, kad radio signalizatorių priešas pas ją įrengęs dar žiemos metu. Paskui kas mėnesį atvykdavo pakeisti elementų ir baterijų. Nors Geroji gynėsi, bet faktai tikrai rodė, kad ji signalizavo, nes kelis kartus prt. tik iš jos išėjus, tuoj toje apylinkėje vykdavo slautimai.

Radio signalizatorius - tai paprastas siųstuvėlis, veikias nustatyta banga, kuri, įjungus ordvę, duoda tam tikrą signalą, kurį pagauna specialiai pignalus seką priešė specialistai. Jie nustato pagal signalą, kuris siųstuvąs jį siunčia.

Radio signalizatoriai yra tikras dalykas. Jais priešas sprūpina tik pačius patikimiausius savo šnipus, daugiausia tuos, kurie palaiko ryšius su prt. vadovybėmis.

A p i e p a d ė t i ŽEMAIČIŲ a p.

KARDŲ /Kretingos/ r i n k t i n ė j e

49. 07. 17. susitikimesu JV, KAV Jasaitis užgarrantavo, kad jam pažįstamų KA prt. ir prt. vadų tarpe provokatorių nesą. Tačiau tai buvo ar tai samoningas melas, arba pats Jasaitis nepažino savovyry ir nematė kas dedasi jo Rn, nes, praslinkus vos pusantro mėn. nuo jo susitikimo su ŽV, mūsų ausis pasiekė skaudžios žinios apie pkaudžius įvykius.

49. 09. 01. Kulių valsšč./KA rn./ prt. per vieną partizano brolių išsikvietė 2-SA-MEŠV ir dar 3 partizanus. Minimas prt. brolis sakėsi vieną iš iškviestų pažįstas, nes jis prieš tai buvęs susitikęs su SA-ME partizanais. Vakare, nuvykus į susitikimo vietą, kieme pasitiko šeiminkas, kuris paklaustas apie atvykusiųjų skaičių, atsakė, kad esą tik trys. Kieme jokios sargybos nebuvo, todėl

24
464

atvykusieji, šeimnininko lydimi, ėje tiesiai į kambarį. Vos tik pravėrus duris, provokatoriai į jį nančius atidarė ugnį. Iš paskos ėjęs MEŠV G i e d r a i t i s krite vietoje, kai tuo tarpu pirmą ėjusiam prt., kliudytam 8 kulku, pavyko laimingai iššėkti į kiemą ir pasitraukti, nors aplink visą sedybą buvo apgulę rusai ir, vos tik pasigirdus iš kambario pirmajai serijai, raketomis apšvietė kiemą. Pamatę ant kiemo stovintį prt., į jį atidarė ugnį, sužeisdami ranką ir koją. Šiam atsišaudžius iš automatinio pistoleto, pavyko iš apšuptos sedybos pabėgti. Toliau pasivijęs sunkiai sužeistą savo draugą ir jau visiškai nusilpusį, užsodinęs jį ant arklio, iš kautynių išgabeno.

Kautynėse žuvo du ME prt. Kad noliuktų tes niek šingos provokacijos liudininkų ir kad jos vykdytojai nebūtų demaskuoti, provokatoriai pasitraukdami sušaudė šeimnininkus /vyrą ir žmoną/ ir aukščiau minėtą prt. brolių, kuris tą susitikimą paruošė.

50.01.01. KAV J a s a i t i s su 12 vyrų atvyko pas vieną ŠA-ME KD ryšininką ir pareikalavo, kad juos vestų į minimo dalinio slėptuvę. Kadangi vakarykšėiai buvo gerokai pasnigta, rš. jokiū būdu į slėptuvę nesutiko vesti ir pasakė, kad, ik miške bus praminti pėdsakai, nei jis pats į slėptuvę neisias. Tada J a s a i t i s parašė to dalinio vadui laišką, nustatydamas vėlesnę susitikimo datą, bet nei šį kartą dalinio vadas į susitikimą neatvyko.

Praslinkus savaitei po šio KAV atsilankymo, pa tą patį rš. vėl atėjo 3 prt. Šiam išėjus laukan su jais pasikalbėti, iš miško prisistatė rusaiir kartu su tais 3 teriamais prt., kankinimais priverstė jį vesti į slėptuvę. Slėptuvėje buvę prt. laiku pastebėjo rusus ir pasitraukė be kautynių, tik paskutinį iš slėptuvės išeinantį prt. rusai paėmė gyvą, prieš tai sunkiai sužeidę.

Vēliam pasīskējo, kad KAV J a s a i t i s, jo
adj. A u d r ū n a s ir prt. P a g i r y s važia
ve ī Svedija ir, zinoma, vietoj Svedijas pateko ī
MGB nagus. Po to J a s a i t i s ir nerēje īvykdy
ti aukššiau minētā provokacija. A u d r ū n a s
stoje keliems SA-ME rš. akistaton, o prt. P a g i
r ī žmenēs matē laisvai vaikššiojant Plungeje. Iš
to galime sprēsti, kad P a g i r y s jau anksčau
buve provokatorium ir J a s a i t ī su A u d -
r ū n u īvilioje ī pinklos.

56.05.24. SA-ME 7 prt. ,traukdamiesi nuo siau-
time, netikētai susitiko 3 KA prt. A t ž a l a,
J ū r e i v ī ir M i l i j o n a. /A t ž a l a
ir aukššiau minēti A u d r ū n a s su P a g i -
riū 1945 m. liepos mėn. kartu su KAV buve atvykē
ī susitikimā su ŽV/. Pastarieji pasekē, kad šie-
je apylinkējo esā rusū ir pakvietē svečius ī sa-
vo stovyklā pailsēti. Nežiūrint A t ž a l o s pa-
drašinimū, esā, niekas neužpulsī, atvykusieji iš
sistatē sargybā. Kartā sargybinis, paėjęs nuo sto-
vyklos ~~atstā~~ toliam, išgirdo eglaitēsē kažkā
ītartinai sutratant. Pranešus stovyklai, A t ž a -
l a pradēje juoktis, kad sargybinis išsigandēs
šernū, bet kartu išpēje, kad turinti pareiti jū
draugū grupelē. Tuo pačiu momentu iš krūmū išlin-
dē 4 ginkluoti vyrai, apsirengē rusiškom karinin-
kū uniformom. A t ž a l a nudžiugēs šuktelējo: "
"Mūsiškiai!" ir pakēlē vienā renkā ī viršū. "Mū-
siškiam" priėjus aršiau, sargybinis pažino Andrie
javo MVD v-kā ltn. S a u d a r g a. ir, šokdamas
ī šalį, suriko: "Vyrai, milicija!" Tuo tarpu A t -
ž a l a paleido iš rusiške psautomatē ī netolie
se nuo jo stovėjusī ŠA-ME KD vadā, bet šis spēje
pašēkti ī šalį, todėl liko nekliudytas. Kites gre
ta jo stovējes ME prt. , virsdamas paleido serijā
ir mirtinai kliudē, 15 m. nuo jo stovėjusī ltn.
S a u d a r g a. Užpuolikai nesitikēje būti atpa-
žinti ir nugązdinti drauge mirties, sumišo, kas

